

Cele lekcji – wymagania ogólne

- wyjaśnienie, na czym polega procedura transplantacji;
- omówienie różnych rodzajów transplantacji;
- prezentacja stanowiska Kościoła na temat transplantacji.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, na czym polega procedura transplantacji i jakie są jej rodzaje;
- uzasadnia stanowisko Kościoła odnośnie do moralnej dopuszczalności poszczególnych rodzajów transplantacji.

Wartości

- świadome podjęcie decyzji co do dawstwa tkanek i narządów.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – wykład i formularz. Nauczyciel rozdaje uczniom formularz „Transplantacja – technika, etyka i głos Kościoła” (załącznik 1) i prosi, aby uczniowie uzupełniali jego poszczególne części w oparciu o treści prezentowane podczas wykładu (treść wykładu – materiał 1). W trakcie wykładu nauczyciel zachęca uczniów różnymi pytaniami do aktywnego słuchania.

Podsumowanie: nauczyciel prosi, aby wskazane osoby odczytały swoje notatki.

Rozwinięcie tematu

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel tworzy sześć grup, wskazuje w każdej z nich lidera, któremu przekazuje materiały do pracy: kartony i markery. Następnie informuje, że zadaniem każdej z grup jest zaproponowanie kryteriów dopuszczalności moralnej poszczególnych rodzajów przeszczepów (grupa 1 – przeszczepy terapeutyczne narządów zewnętrznych; grupa 2 – przeszczepy kosmetyczne narządów zewnętrznych; grupa 3 – przeszczepy narządów wewnętrznych parzystych; grupa 4 – przeszczepy narządów wewnętrznych nieparzystych; grupa 5 – transfuzja krwi lub przeszczep szpiku kostnego; grupa 6 – ksenotransplantacje).

Po wykonaniu zadania, grupy prezentują efekty swojej pracy. Nauczyciel prace grup umieszcza w widocznym miejscu.

Podsumowanie: nauczyciel kontynuuje wykład (materiał 2), prosząc uczniów, aby uzupełniali w jego trakcie drugi punkt formularza.

Zakończenie

Kościół widzi w oddawaniu organów prawdziwą służbę na rzecz bliźniego, ponieważ może ono uratować życie lub podwyższyć jego jakość. Przypomina, że moralnie niedopuszczalne jest bezpośrednie powodowanie trwałego kalectwa lub śmierci jednej osoby dla ratowania innej. Zwraca uwagę, że niemoralne jest zmuszanie ludzi do oddawania organów lub handlowanie swoimi organami.

Kościół apeluje, aby decyzja o przekazaniu organów po śmierci była aktem miłości, a więc przemyślanym, świadomym, dobrowolnym i w jasny sposób zakomunikowanym (np. najbliższym). Warto zaprosić rodziców, dziadków, rodzeństwo i przyjaciół do rozmowy na temat dawstwa organów. Pozwolili to przy ewentualnej sytuacji tragicznej podjąć decyzje zgodne z oczekiwaniami osoby zmarłej i ze spokojnym sumieniem, a także z przekonaniem, że ten, kogo opłakujemy, także po swojej śmierci czynił miłość wobec bliźniego.

Notatka

Uczniowie formułują notatkę, uzupełniając formularz.

Korelacja z edukacją szkolną

- etyka – podejście do transplantacji w różnych systemach etycznych;
- wychowanie do życia w rodzinie – podejmowanie w rodzinie dialogu na temat ważnych kwestii moralnych.